

NASE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY—NEZAVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

No. 25 (272) VIII

Published by the Post Office Department, Ottawa, and for postage is paid to the Post Office Department, Ottawa, and for postage is paid to the Post Office Department, Ottawa.

Saturday June 16, 1962

K VÝROČÍ SMRTI DR. M. HORÁKOVÉ

Ruth Petříčková

Naše československá společnost ač často rozdělená různými názory, se sjednocuje ve vzpomínkách na velké muže a ženy našeho národa. V červnu vzpomínáme na Dr. Miladu Horákovou. K této úctě se váže láska a obdiv, vlastnosti, které jsme nikdy nemohli dostatečně ukázat dokud ona žila, ale které tím silněji cítíme, kdykoliv nyní vyslovíme její jméno. Pohled na život a smrt Milady Horákové v nás vzbuzuje touhu ji znát lépe, neboť jedinci jejího druhu už mezi námi neexistují.

Před několika lety jsem měla možnost hovořit o Miladě s paní Janou Feierabendovou, která ji velice dobře znala. Její vyprávění mi vždy utkví v paměti. Paní Feierabendová zdůraznila především Miladinu lidskost. Ať mladí, či staří, prostí či moudří, všichni Miladu milovali. Jejich láska však nebyla láska slov, ale láska činu. Typická je historka z tábora v Terezíně, kde paní Feierabendová a Milada byly vězněny. Horáková se setkala s ostatními vězňami ženami u studně. Při této příležitosti jim řekla: "Děvčata, nemáte některá z Vás kousek mýdla? Vedle mne v cele je zavřena stará žebračka Němkyň. Proč je zavřena, sám Bůh ví. Je stará, nemocná a tak strašně špinavá a zavšivená. Zítra chci požádat dozorkyni, aby mi dovolila stařenu umýt a vyčesat."

Miladinou láskou byla práce. Neměla práci lehkou — od rána do večera pracovala pro slabé, ubohé a opuštěné. Práce sociální nevyžaduje jen sílu a odolnost, ale i srdce. Milada své srdce dávala celé. Žádná obět nebyla pro ni dost velká. A při tom její práce byla tak čistá a poctivá. Vedle Milady Horákové stál její muž a dělník — slunce jejího bouřlivého života.

Statečnost Milady Horákové je až nepochopitelná. Nezlomila ji nikterak hrůza života v terezínském vězení. Po osvobození se nevzdala veřejné činnosti, proto, že ví, jak je jí zapotřebí. Následně zemřela Fr. Plamínkovou, přebírá předsednictví Národní Rady žen a je jí svěřen poslanecký mandát. Je to příliš hrozné pomýšlení, že tato žena, jedna z nejlepších, musila podstoupit smrt z rukou komunistických násilníků. Dr. Milada Horáková bojovala však ten dobrý boj až do konce. Tím že šla "rovnou cestou" až do posledního okamžiku, triumf byl její a ne jejich obžalovatelů. Její koruna byla ovšem koruna mučednická.

Její lidskost, její láska, její pracovitost, nadšení a obětavost jsou příkladem pro nás až nedostupným. K tomu všemu ještě přistupovala její víra.

V terezínském táboře opět řekla paní Feierabendová: "Věřš přece v Boha. Víra je nám zde jedinou oporou." Milada Horáková věřila ovšem i v nás.

Stojíme opět v Miladině měsíci června, vděčná skupina československých mužů a žen, ve vzpomínce na ženu, jejíž život obohatil náš národ. Její mravní kvality obohacují naše myšlenky. Jdeme do všedního života silnější jejím příkladem.

ČETLI JSME:

"Pravděpodobně, kdybychom strávili tolik času ve snaze porozumět přítomnosti jak strávíme ve snaze pochopit minulost, svět by se stal rozhodně šťastnějším."

Ralph Fabri v magazínu "Today's Art."

KDO S KOHO 18 ČERVNA DIEFENBAKER NEBO PEARSON

UNAVENÍ SPISOVATELE

Ferdinand Peroutka

Nikomu nemůže ujít pozoruhodná chudoba řeči a stylu v jaké jsou pronášeny všechny veřejné komunistické projevy této doby. Jsou-li dány do tisku, nekonečně sedivé sloupce utlačují čtenáře. Tato šed' vychází ze sovětského Ruska — jakoby ruská řeč nikdy nebyla měla patrony než Stalina a Molotova — a rozlévá se do všech ostatních komunistických států. Komunistus se vyznačuje neobyčejnou odvahou nudit.

Nebylo tomu tak vždycky. Marx a Engels se učili psát na klasické literatuře německé a mohutnost jejich ironie připomíná, že psali v téže době jako Heine a Boerne. Marx snažil se vpravdit do lidstva velmi abstraktní myšlenky, ale když se snížil k tomu, aby popsal něco konkrétního, průmyslové městečko anglické nebo potulného sezonního dělníka, tu podal někdy živý obraz jako Dickens. Lenin neobdivoval styl jako zvláštní schopnost. Pokládal slovo za nezbytný dopravní prostředek myšlenky a nástroj na zdrcení odpůrců. Ale skutečný hněv a vášně oživují jeho styl a nalézají plastická slova. Trocky byl jeden z mistů stylu své doby. Po první světové válce, kdy někteří očekávali, že komunistus strhne nebo na zemi, a před druhou světovou válkou, kdy někteří předvíдали, že nacismus vynese peklo na zemi, některá nejlepší světová pera se zastávala komunistické věci. Ale když shledali, že pokud se týká toho, jak zacházet s člověkem, me- zí nacismem a komunismem někdy bývá jen rozdí v barvě košil žalářníků, tito sympatisující spisovatelé se jeden po druhém vytráceli z komunistického hnutí, jako lidé odcházejí, když v sále na konci slavnosti jsou zhasínána světla. Současný komunistus se nemůže honosit ani jedním velkým spisovatelem, domácím ani cizím. V celku literatura se dostává do opozice proti komunismu.

Všichni velcí komunističtí spisovatelé a řečníci pocházejí z doby a místa, kdy a kde komunismus býval v opozici. Komunismus je ztratil, když podal ukázky vlastní vládnutí. Únava zklamáního snu není dobrá pohomá látka ani dobrá stylová inspirace. Když revoluční zápal v lidu a spisovatelé vyhlásil, komunismus se udržel zejména jako vládní a státní směr, jako oříd lidového toužení značně oddělená politika komunistických kabinetů. Ve jménu komunismu dnes místo básníků mluví ministři představitelé. I když spisovatelé a novináři píší, přece stále ještě mluví ministerský předseda, neboť oni mají zakázáno se od něho lišit.

Sovětská Literaturnaja Gazeta pravila triumfálně: "Poprvé v dějinách se umění rozvíjí za cílevědomého vedení státu." To je pravda. Zároveň všechny následky toho jsou pravdivé.

Sovětská kritika je občas jata toužením, aby současná ruská literatura splodila něco tak velkého, jako byl Gogolův "Revisor", a di- ví se, proč se tak neděje. Odpověď je dosti jednoduchá: není možno- roim sa zúčastnit aj iné národy,

napsat satiru jako "Revisor" v době, kdy všichni mají přísne n- kázáno velebit vládu.

Je možno říci: nezáleží tak mnoho na tom, jestli spisovatelé a novináři píší lépe nebo hůře; svět není velká knihovna; svět je dějištěm činů; o zajímavost se nestarejte; budete se vždy zajímat o to, co řeknou vůdce našeho mohutného sovětského státu, poněvadž z jejich slov může téci krev. Ovšem. Ale právě proto, že svět je dějištěm činů, ptáme se, jaký konec vzaly činy, které komunismus sliboval, když byl v opozici. Nebylo toho málo. Prý rozluští sociální otázku. Prý rozšíří svobodu. Životní úroveň pozdvihne do výšek, o jakých dosud nebylo slyšeno. Radost přinese do života a volný rozvoj lidské osobnosti. Díváme se tedy, zda komunismus vskutku přinesl něco blízkého spasení, jak bylo slibová- no. Díváme se, jak nebezpečným

nepřítelem je, nejen jako šťastný majitel velké armády a atomových a vodíkových bomb, nýbrž jako vůdce spokojeného lidu, který podmínky své spokojenosti by chtěl rozšířit, třeba násilím, po celém světě k dobrodiní ostatních.

Shledáváme, že nebezpečí takového tažení není přílišné. I když komunistické vlády mají své plány, jejich lid sotva hoří touhou, aby šedivost a omezenost svého života rozšířoval po zeměkouli. Spíše by vital, kdyby trochu více svobodného života se rozšířilo. Tu literatura funguje jako barometr.

Jakýmsi záhadným způsobem styl upadá, když upadá život kolem. Nebo snad to není tak záhadné v tomto případě. Komunistickým spisovatelům sotva je dovoleno něco jiného než velebit vládu.

Dokončení na str. 2.

LINCOLN CENTER KULTURNÍ OHNISKO SVĚTA

P. Drienka

Každou sobotu a neděli, keď sa nepracuje a je pekné počasie, na západnej strane hornej časti Manhattanu je živé ako inokedy. Zvedaví new-yorkčania prichádzajú v nebyvalom množstve pozrieť sa, ako sa stáva ich dlhoročný sen skutočnosťou — ako tu zo dňa na deň rastie Lincolnovo kultúrne stredisko. Konečné obrysy niektorých častí tohto kolosálneho podniku, ktorý bude stát sto štyridsať dva miliónov dolárov, nadobúdajú v posledných dňoch svoju definitívnu formu. Všetka budova, v ktorej sa budú konať koncerty a hudobné festivaly a v ktorej bude umiestnená new-yorská filharmonia, bude odovzdaná verejnosti už v septembri tohto roku. Roku tisíc deväťsto šesťdesiat štyri sa majú dostaviť budovy pre "Vivian Beaumont divadlo" a pre "Divadlo štátu N. York." Ďalšie stavby, ako nová budova opery v Metropolitan, nadácie Lincolnovho strediska a podobne, sa do konca najneskôr do roku tisíc deväťsto šesťdesiat šesť.

S novými budovami rastie i radosť a hrdosť new-yorkčanov. Celý národ, vedomý si významu Lincolnovho kultúrneho strediska, zachoval sa ku svojej novej rastúcej kultúrnej inštitúcii veľmi štedro a veľkodušne. Lincolnovo stredisko stavia sa totiž z darov — z darov, ktoré poskytl, povedľa federálnej vlády, čo najširšia americká verejnosť: jednotlivci rovnako, ako hospodárske inštitúcie a rôzne nadácie.

Ale — ako prehlásil predseda Lincolnovho strediska, William Schuman — Amerika hodlá urobiť z Lincolnovho strediska nielen americké, lež aj svetové kultúrne ohnisko. Lincolnovo stredisko sa stane svojho druhu medzinárodným kultúrnym strediskom. Tak, už teraz plánuje na rok tisíc deväťsto šesťdesiat šesť Medzinárodný umelecký festival, na ktorom sa zúčastnia aj iné národy,

svojimi opernými, dramatickými, hudobnými a inými dielami a výstupmi zo všetkých oborov umenia. Tu sa majú predviesť aj divadelné a muzikálne premery. Medzinárodný charakter Lincolnovho strediska iste zdôraznia aj pamníky svetových umelcov, medzi nimi aj pamník Antonína Dvořáka. A niektoré štáty preukazujú záujem o Lincolnovo kultúrne stredisko už dnes nielen slovami, ale aj skutkami. Tak na príklad, západné Nemecko prispelo na zbierku darom pol miliona dolárov už vlni, a predseda strediska William Schuman povedal, že aj niektoré iné štáty už prisľúbili svoje dary na Lincolnovo stredisko — ako dôkaz priateľských vzťahov k Amerike a rovnako ako záujem o budúcu kultúrnu spoluprácu s Amerikou. A tak, v N. Yorku, v meste s medzinárodnou minulosťou a prítomnosťou — zrejme rastie kultúrne stredisko s medzinárodnou budúcnosťou.

CHATHAM,

PROGRAM SLAVNOSTI SOBOTA 16. ČERVNA 1962:

Večer: spoločná večera a krajan- ská zábava za zvuku dechové hud- by chathamského orchestra.

NEDELE 17. ČERVNA 1962.

10.00 hodín dopoludne: víťanú pout- níku a seřazování ke slavnostnímu průvodu ulicemi města s Nej- sv. Svátostí, za zpěvu a dechové hudby. Kolumbovi rytíři jako čestná stráž.

11.00 dopoludne: Slavná mše svatá, polní za pěkného počasí, kterou celebruje vdp. Anselm Špaček 2.30 dopoludne: národopisné slavnosti na nádvoří. Vystoupení kro- jované skupiny, pozdravné proje- vy zástupců krajanůských organi- sací z Kanady a ze Spojených států.

4.00 odpoledne: Zakončení oslavy na nádvoří projevem "nashleda- nou" Tony Vajdikem, předsedou osadního výboru.

ZBRANÉ NEBO MÁSL

Ján Papanek

Svetové napnutie a odpor slo- bodného sveta proti komunistic- kému náporu sa nezmensujú i keď sa chvilami zdá, že neustále med- zinárodné jednania prinášajú ur- čitú úľavu. Za tejto situácie sa schádza dňa 7. júna Valné shro- máženie Spojených národov, aby jednalo o osamostatnení afrických území Ruanda Urundi, ktoré sú spravované Belgiou. Všeobecne sa sice súdi, že tieto územia nie sú zralé na samostatnosť, ale to ne- vadí. Je nebezpečie nového Kon- ga, ale nikto zo zodpovedných či- nitelov nemá odvahy toto počí- nanie číselnej väčšiny zo 104 čle- nov Spojených národov zavrútiť. Nedbá se ani na to, že Spojené národy v terajšej finančnej krizi idú zbytočne vyhadzovať peniaze, akokoľvek o tri mesiace by sa celá vec mohla prejednávať v rámci riadneho zasadania. Okrem toho Medzinárodný súd v Haagu pre- jednáva otázku či sú členské štá- ty povinné platiť na všetky výdaje organizácie spojené s jej činnos-ťou alebo len tie, ktoré nemôžu pod nejakou zámenkou odmiet- nuť. Patria tam hlavne komunis- tické a arabské zeme.

Delikátnosť svetovej situácie sa dnes prejavuje viac mimo ústredie Spojených národov — hlavne v Ženeve a mimo pôdy Spojených národov. V Ženeve jedná 17 člen- ný výbor o odzbrojení — Francie odmietla sa týchto jednaní účast- niť — ale bezvýsledne. Bola sice snaha, aby sa schválila aspoň pla- tonickej rezolúcia proti vojne, v ktorej by bola odsúzená vojnová propaganda, ale Sovietsi súhlasili s návrhom len štyri dny. Pri ko- nečnom schvaľovaní sa proti nemu postavili.

Každému, kto len trochu pozná mentalitu a politiku Kremľu, muselo byť jasné, že komunisti nemôžu takúto rezolúciu schváliť. Stejne ako nemôžu súhlasiť so žiadnym návrhom o odzbrojení. Len násilím sa udržujú pri moci a k tomu potrebujú zbrane a ved- la tajnej polície vojakov. Ďalej potrebujú propagandu. Tej pou- žijú proti každému, kto s nimi nesúhlasí alebo prejaví aký taký odpor proti ich politike výboja.

Prevádzanie takejto politiky stojí peniaze a niekto to musí pla- tiť. Moskva cicala celé roky svo- jich satelitov, ale i to má svoje hranice a prichádza doba, keď sa musí rozhodovať či má utrhnúť od- ist, utáhnúť pás svojmu obyvate- ľstvu alebo snížiť či zastaviť zbrojenie, bez ktorého by nemohla pokračovať v politike výboja a ani by nemohla vyhrožovať svetú. Tak sa dostáva do kolají Hitlera, ktorý tiež dával prednosť zbroje- níu pred maslom. A konce tejto politiky dobre poznáme.

Soviety sa snažili svoje hospo- dárske ťažkosti zakryť, ale už to nejde. Vieme, že v Českoslovens- ku majú ťažkosti so zásobovaním a v komunistickej časti Nemecka nemali teraz na jar ani dost na zemiakov na semeno, nehovoriac o iných nedostatkoch. Sovietsi te- raz prichádzajú so zvyšovaním cen potravín. Dodáme k tomu hlad v Číne, vidíme kam to vedie.

V tom je delikátnosť medziná- rodnej situácie. Hladové obyvate- ľstvo a diktátorské režimy pri- tláčané ku stene sa často odhod- lávajú k zuľatým skutkom.

Zatiaľ sme svedkami hladania vinníkov. Je to na jednej strane Hospodárske spoločenstvo západ- nej Európy, ktoré v slobode pod- níkania prosperuje a komunistic- ké hospodárske súručenstvo vy- tvorené iba v záujmu Sovietov sa otriasa.

Pravda hlavným vinníkom pod- la Chruščeva sú Spojené štáty. Už ho ohrozuje i len niekoľko sto- vak amerických mladých idealis- tov, ktorí obetujú dva roky svoj- ho života, aby nezištne pomáhali výchove a rozvoju v niekoľkých menej vyvinutých zemiach.

V tejto situácii a určitom hospo- dárskom nadbytku slobodného sveta — najmä Severoatlanticke- ho súručenstva — je určité nebez- pečie. Sme svedkami nedorozume- ni a výtek na jednom i druhom brehu atlantiku. Dúfajme, že roz- hodujujúci činitelia oslabovaním samých seba nebudú zachraňovať Sovietov a komunistov vôbec.

HIGH PARK OBVOD

DR. JOHN KUCHEREPA, Váš přítel, syn bývalých přistěhovalců, který Vám rozumí a Vás zastupuje v Parlamentě od r. 1957. Je znám jako význačný bojovník za svobodu Porobených Národů.

18 ČERVNA
VOLTE A ZNOVU ZVOLTE

KUCHEREPA John | X

UNAVENÍ SPISOVATELÉ

DOKončení se str. 1.

Jestliže však někdo je nucen ve-
lebit, o čem myslí, že to mnoho
velebení nezasluguje, tu buď sama
řeč se vzpírá nebo aspoň ztrácí
tu svěžest a vynalézavost, kterou
dává upřímnost. Spisovatel pak
omrzele se navždy podrobí rutině,
o které ví, že mu způsobí nejméně
nepříjemnosti.

Stále ještě není věnováno dost
pozornosti té velké události naší
doby, že komunismus přestal být
lidovým mythem a přešel do sféry
státní akce, a, přestav být lidovým
revolučním hnutím, přežil jako
hnuti vládních úředníků. Takto
komunismus snad je vojensky ne-
bezpečnější. Je méně nebezpečný
jako ideolog, jako spisovatel a
řečník.

Zbytnělý, sebevědomý komunis-
tický stát ukládá občanům odo-
sobnění. Když občan pod diktatu-
rou nemůže projevit, co si myslí,
když může hlasovat jen pro tu
kandidátní listinu, kterou mu vlá-
da předloží, když musí chodit do
průvodů a marx-leninistických
kursů, které ho nudí — to je odo-
sobnění. Ale odosobnění nejtíže
spočinulo na spisovatelích. Odo-
sobněný prostý občan může mlčet
Odosobněný spisovatel ještě se
musí projevovat. Psát je jeho po-
volání a jeho vášeň. Kdyby ne-
psal, cítil by, že žil nadarmo.

Je pozoruhodné, jaká spousta
dobrého stylu se objevila během
maďarské revoluce, když na chví-
li se ze spisovatelů hrnulo, co v
nich dlouho bylo uvězněno. Také
polští revisionisté, pokud k tomu
mají příležitost, píší dobrým sty-
lem. Může platit skoro za pravid-
lo, že revisionista píše dobře.

Komunistický režim ukládá spi-
sovateli odosobnění do té míry, že
se to nemůže obejít bez katastro-
fy literatury a stylu. Konec konců
umění může být tak nesnadné odo-
sobněno jako cit, dech, sluch a
zrak. Spisovatel nemá jiné oči než
vlastní, aby viděl, a jiné srdce než
vlastní, aby cítil. "My píšeme" —
je fráze. Na konec vždy JÁ píší.

Místo mnohých jiných příkla-
dů buď uveden jediný. Komunis-
tický režim uložil literatuře, aby
vyjadřovala city dělnické třídy.
To se vyvinulo v šarádu, ve které
se na konec nikdo nevyznal. Vy-
jadřovat city dělnické třídy může
právě být tak dobrý cíl pro lite-
raturu jako vyjadřovat city které-
koli třídy. Na neštěstí ti, kdo děl-
nické city mají a proto je nejlépe
znají, dělníci sami, nepíší. Píší
někteří jiní lidé, kteří nejsou děl-
níci a nemají dělnické city, přes
to však nyní byli povinni je vy-
jadřovat. Bylo přikázáno řepě,
aby voněla jako kapusta. Poně-
vadž si nebylo možno zatajovat,
že to působí jistě obtíže, byl vy-
dán další rozkaz: jeďte, spisova-
telé, se podívat do továren, do kol-
chozů a na místa, kde se staví no-
vé domy. Tak někteří spisovatelé
spatřili, jak se klade cihla na ci-
hlu, a když se vrátili domů, pilně
to popsali. Ale dělnické city stále
ještě scházely. Maxim Gorký, kte-
rý po leta se potuloval mezi vora-
ři na Volze, to bylo něco jiného.
Ale spisovatelé, které vládní au-
tobusy dovezly do továren a do
kolchozů, byli na krátkém výletě
a právě tak málo se prochnuli

dělnickými city, jako ten, kdo v
neděli se jede vykoupat na mořské
pobřeží, nedostane duši rybářovu.

Zatím režim učinil nepříjemný
objev: dělníci se obraceli zády k
takto produkované dělnické lite-
ratuře, a režimní tisk byl pln stes-
ků, že si oblibují literaturu s ma-
loburžoasnými ideály. Režim rázně
vydal nový rozkaz: spisovatelé,
vychovávejte dělníky v proletár-
ském duchu! Tim se šaráda pro-
hloubila a vypadala nyní takto:
spisovatelé, vyjadřujte dělnické
city; poněvadž však dělnické city
jsou více méně nesprávné, je úko-
lem vás, kteří nejste dělníky a ne-
máte dělnické city, abyste dělní-
ky vychovali k správným dělní-
ckým citům.

Tehdy Jurij Oleša, jeden z nej-
zajímavějších zjevů sovětské lite-
ratury, řekl veřejně, že cítí, jak
mu lámou kosti: "Chytám ono
svoje JÁ za hrdo," napsal, "které
chce natáhnout ruce po minulosti
a které myslí, že mezi námi a E-
vropou je jen zeměpisná vzdále-
nost. A chci v sobě rozdrtit i dru-
hé a třetí JÁ a všechna ostatní
JÁ." Olešovi to vyneslo, že byl
vyloučen z literatury po dobu Sta-
linova života.

Lze snadno pochopit, co bylo
příčinou nezdaru této dělnické,
nedělníky vyráběné literatury:
byly to dvě sobě blízké vlastnosti,
umělost a neupřímnost. Těm, kte-
ří se snažili, bylo vzato, a těm,
kteří se nesnažili, bylo dáno. Tur-
geněv, Čechov se nesnažili vyja-
dřovat dělnické city: Vyjadřovali
svoje. Přes to se stali oblíbenou
četbou dělníků. Dělníci přiblížili
se Turgeněvovi na železniční sta-
nici a ptali se ho, je-li on autorem
"Lovcových zápisků." Maxim
Gorký jednou nalezl v knihovně
na podlaže lístek, na kterém bylo
napsáno dělnickou rukou: "Neza-
pomenout si vypůjčit Antona Pa-
vloviče Čechova — milého člově-
ka."

Čas od času komunistický obr-
pocítí, že je mu zima z neupří-
mnosti, umělosti a falešnosti, kte-
rou se obklopil. Tu pak svolá kon-
ferenci a vyzývá spisovatele a no-
vináře, aby psali ohnivěji, origi-
nálněji, aby se tak často neopak-
ovali, aby rozhojnili svůj slovník,
aby se více přiblížili skutečnosti,
vůbec aby psali lépe. Tu režim
vyzývá spisovatele, aby překážky,
které jim sám nastrá-
žil. Kdysi režim vydal heslo: slo-
vo je bajonet. Bylo tedy slovo ba-
jonet. Občas však režim žádá, aby
slovo sice zůstalo bajonetem, ale
aby to zároveň byl měkký, ohebný,
pěkný, navoněný bajonet. Sovětský
novinář se nemá tak často
opakovat. Ale on je propagandis-
ta, a jedním z hlavních prostřed-
ků propagandy je opakovat se.
Má rozhojnit svůj slovník, ale má
na paměti osud těch, kdo neopa-
trně užívali slov, která strana před
tím neměla v ústech.

A spisovatel má být ohnivý.
Ale když spisovatel tak dlouho
hlásal, že žít pod diktaturou je
žít v pravé svobodě, že vládní tisk
je jediný svobodný tisk, že sovětské
volby jsou jediné svobodné
volby, že spisovatelé touží po tom,
aby na ně dohlížela politická stra-
na, je unaven a cítí v sobě prázd-
no, ne oheň.

DÁMSKÝ ODBOR ČSNS

Dámský odbor ČSNS Toronto
společně s Československým Ná-
rodním Sdružením bude pořádáti
vzpomínkový večer k uctění pa-
mátky Dr. Milady Horákové. Ses-
tra Vlasta Vrázová, známá pra-
covnice Československé Národní
Rady Americké, promluví při té-
to příležitosti. Zveme všechny kra-
jany, aby se dostavili a společně
s námi vzpomněli na ženu, která
obětovala vlastní život pro zásadu
pravdy. Sejdeme se ve středu, 20.
června v 8. hodin večer v menší
místnosti Sokolovny, 1621 Dupont
Street.

★

Květnová schůze Dámského
Odboru ČSNS Toronto byla veli-
ce pěkně navštívena. Sešly jsme se
v Masarykově domě a přišel mezi
nás doktor gynekologie, Dr. Fran-
cis. Byl nám promítnut film
"Time and two women," pojed-
návající o ženské rakovině. Dr.
Francis k nám též promluvil a
dále objasnil detaily filmu a zá-
roveň zodpověděl otázky našich
žen. Toto byl večer, kdy jsme se
poučily s velkým zájmem o této
nemoci. Jak nám bylo řečeno, ne-
vědinnost a bezdůvodný strach z
lékařské prohlídky způsobují vět-
šinu zla. Pravidelné návštěvy u
lékaře a včasné zákroky pomáhají
potírat rakovinu.

E. Vieznerová

ZPRÁVY Z ETHNIC SCENE

Slavnostním řečníkem na oslavě
výročí vyhlášení rumunské nezá-
vislosti minulou sobotu byl Hon.
R. Michener. Rumunská hala se
nachází v č. 324 Broadview Ave.

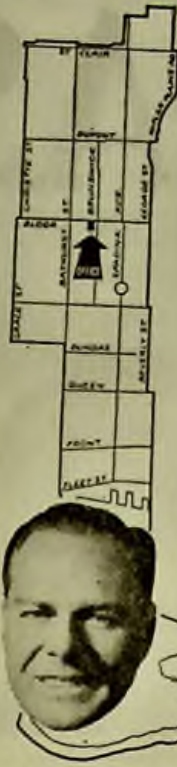
★

Sokolové vystoupí během tělový-
chovného festivalu na velkém sta-
dionu CNE dne 3.9. t.r. Členem
pořádajícího výboru je také K.
Farmer, předseda celokanadského
komitétu pro fyzickou zdatnost.

ZVOLTE

JEDINÝ KANDIDÁT, KTERÝ
ZASTUPUJE VŠECHNY LIDI
V OBVODU SPADINA.

PRAVÝ MUŽ PRO
DIEFENBAKEROVU VLÁDU

John BASSETT

SPADINA
18 ČERVNA

Kanceláře:
485 Bloor St. W.
496 Queen St. W.
344 Dupont St.
986 Bathurst St.

Uveřejněno od P.C. Association.

Historické sídliště "Upper Canada
Village" poblíž Cornwall, Ont.
bylo otevřeno veřejnosti dne 16.5.

★

Zástupce SVU byl pozván na ře-
ko-kanadský kulturní večer v kni-
hovně na Parlament St. minulou
sobotu. Pestrý program zahájil
řecký konsul M.C. Dountas.

★

Kandidát nové demokratické stra-
ny v oblasti Davenport, Bill Seft-
on, si nechal natisknout volební
plakáty v šesti různých jazycích,
aby získal "ethnické" voliče.

★

Zpáteční lodní lístek na torontský
ostrov stojí letos jen 50 centů, dě-
ti platí jen 25 centů. Na ostrově
je nyní zoologická zahrada o mno-
hé jiné atrakce.

Od 30. května promítá se v Civic
Square Theatre, 87 Queen St. W.
film "Poslední rok v Mariánských
Lázních" (Last Year in Marien-
bad). Skript napsal francouzský
novelista A. Robbe-Grillet. Film
byl natočen v Bavorsku. Předsta-
vení vždy v 5, 7 a v 9 hod. večer.

★

Firma Volkswagen Canada Ltd.
si otevřela vlastní řemeslnou ško-
lu pro mladé muže, kteří se chtě-
jí stát prvotřídními auto-mecha-
niky.

★

Montreálská správa katolických
škol se rozhodla, že na zkoušku
zavede v některých třídách vyučo-
vání ve třech jazycích: angličti-
ně, franštině a v jazyku přistěho-
valce.

MILÍ PŘÁTELE, ČTENÁŘI "NAŠICH HLASŮ"

JSEM HLUBOCE PŘESVĚDČEN O TOM, ŽE S VAŠÍ POMO-
CÍ A SPOLUPRACÍ, KTERÁ SE OSVĚDČILA V MINULOS-
TI, DOSÁHNEME JEŠTĚ VĚTŠÍHO POKROKU A VĚTŠÍHO
BLAHOBYTU V BUDOUCÍCH DNECH.

JOHN DIEFENBAKER

MUŽ PRO CELOU KANADU

JAK ŽIJÍ A PRACU JÍ AMERIČTÍ SPISOVATELÉ

Josef Kostecký

Když se mne kdysi zeptal cizí novinář, který navštívil Spojené státy, jak vlastně žijí a tvoří američtí spisovatelé, měl jsem už na jazyku: "Inu tak, jako všude na světě žijí a tvoří jiní spisovatelé. Ale v zápětí jsem si uvědomil, že tazatel má na mysli specifické existenční podmínky amerických autorů a že přece jen tyto podmínky jsou v každé zemi poněkud jiné. A tak jsem na otázku odpověděl otázkou, kterou se začal dlouhý rozhovor na thema, jakému bychom mohli dát název: "Co dělá americký autor, pokud nepracuje na svém díle."

Nedávno přinesl měsíčník odborové organizace amerických spisovatelů statistiku o tom, kolik autorů ve Spojených státech žije výhradně z výnosů svých knih a kolik je těch, kteří se živí jinými pracemi, byť často s literaturou spřízněnými. Netřeba se nudit číslicemi a řekněme prostě, že ve Spojených státech je velmi málo spisovatelů, kteří se výhradně věnují vlastní tvorbě. Je jich docela jistě méně, než třeba ve Francii, ba méně než ve Švédsku.

Proč je tomu tak? Nese to dobré nebo špatné ovoce? Odpovíme nejdříve na první otázku: Ve Spojených státech jen málo jedinců je existenčně odkázáno výhradně na svou literární tvorbu prostě z toho důvodu, že jak vládní a veřejné instituce, tak i publikum nemá k autorům a k umělcům ochranný a přepjatý mecenášský vztah, jaký vidíme v mnoha jiných zemích. Ve Francii autor zvučnějšího jména najde často nějakou tu sinekuru, to jest důchod bez valné námahy mimo oblast literární tvorby, které se pak cele věnuje. Ve skandinávských zemích pečují o autory nakladatel, vydavatel novin, správa rozhlasu a televize. Je to jiná péče, než jakou poskytuje americké mecenášství. A už dokonce jiná, než komunistické protěžování politických a usměrněných umělců.

A nyní k druhé otázce: Je vždy v zájmu hodnotné tvorby, můželi se jí její tvůrce výhradně věnovat a nemusí-li si vydělávat na chlébездеjší v jiných oborech?

Zde se jistě názory budou rozcházet, ale snad se shodneme v tom, že každý případ je jiný a že na takovou všeobecnou otázku nelze odpovídat jednoznačně. Jestliže pětadvacetiletý autor bude tak úspěšný nebo tak protěžován, že nebude nucen nic jiného dělat než psát básně nebo romány, můžete málem vsadit krk na to, že za pár let bude z něho skleníkové stvoření a že jeho tvorba bude čím dál tím více šustit papírem. Na druhé straně básník nebo romápisec šedesátiletý, který má za sebou přemíru životních zkušeností a tedy před sebou nevysychající zdroj inspirační, může zplanět, jestliže ani na stará kolena si nebude moci dovolit věnovat všechno zbylou energii svému uměleckému poslání. V prvním i druhém případě jsou zajiště výjimky, ale ty jen potvrzují pravidlo.

Spisovatelé většinou sní o tom, že v jejich životě nadejde okamžik, kdy si budou moci dovolit dělat nic jiného než tvořit. A někdy za uskutečnění takového snu neváhají strádat a trpět. V Americe je situace pro spisovatele poněkud jiná než v ostatních zemích. Nemůže být sporu o tom, že spisovatel ve Spojených státech může z čísta jasna přijít k tak obrovským penězům, jaké mu dovolí dělat dlouhá a dlouhá léta, co se mu zachce nebo nedělat vůbec nic. Honoráře úspěšných autorů představují astronomická čísla. Jenže těch úspěšných autorů je strašně málo a opravdu úspěšné beletristy spočítáš dokonce na prstech. Nicméně tato vzácná možnost zbohatnout přes noc z literární tvorby je patrně obsažena ve vidině téměř každého amerického autora. Nemusí to být žádná chamtivá touha po penězích, moci a slávě, nýbrž třeba jen sen o bezstarostné tvorbě. Vzácné případy takového náhlého zbohatnutí by mohly tvořit celou sbírku exotických povídek, jaké by nicméně měly zcela realistický podklad. Byly by to většinou povídky s bizárním nebo tragikomickým koncem, neboť bohatství z překotného úspěchu bývá zřídka požehnáno. Jednu takovou historku, o níž mi vyprávěl ředitel newyorského mamutího nakladatelství Random House, vám teď povím v malé obměně a nemusíte jí věřit, jako já jsem jí nevěřil, pokud jsem si nezjistil, že je v hlavních rysech pravdivá.

Jeden americký romanopisec napsal mezi svým pětaticátým a pětaticátým rokem, tedy v nejlepším tvůrčím věku, asi pět románů. Ty knihy byly pochváleny kritikou, ale na trhu neměly úspěchu, takže jejich autor se musil živit různými jinými pracemi, mimo jiné, řekněme hrou na klavír v nějakém kabaretu. Láska k hudbě, pracné ponocování v zakouřeném lokálu a nemožnost věnovat se výhradně literatuře přiváděla mu co chvíli na mysl osud těch hudebních umělců minulosti, kteří byli nuceni proti vlastnímu vkusu věnovat většinu své energie populárnímu muzikantství a jenom v pravém slova smyslu krást čas pro vážnou hudební tvorbu. A na konec náš autor napsal obšírnou monografii o jednom takovém hudebním geni, jehož celá umělecká kariéra byla jedním jediným rozporem mezi činností, kterou neměl rád, ale kterou po něm chtěli chleboďárci a publikum, a tou, po které toužilo jeho srdce. Nebyla to kniha beletristická, bylo to dílo životopisné, ořené o bohatý materiál. A to dílo mělo náhle obrovský úspěch, přesto že si ho ani literární ani hudební kritici valně nepovšimli. Náš au-

tor přes noc zbohatl. A byl tak zmámen štěstím, které mu spadlo do klína, a představami o tom, jak zařídí svůj budoucí život, že začal podivínstět a propadat výstředním nápadům. Tak na příklad si dal vyplatit od nakladatele první velký výnos ze své knihy v hotovosti a pak asi týden chodil všude s aktovkou, plnou dvacetidolarových a padesátidolarových bankovek, a když spal, měl tu aktovku pod polštářem. Pak se rozhodl, že si najme v N. Yorku kancelář a že si vezme sekretářku a že napříště bude své sekretářce diktovat příští román, jehož osnovu měl promyšlenou do všech podrobností. I najal si kdesi v srdci N. Yorku kancelář s vyhlídkou na Hudson a zaplatil ze své aktovky nájem na tři měsíce napřed v hotovosti. Pak si podle inserátu našel sekretářku, skvělou stenografistku, které vyplatil rovněž v hotovosti plat na tři měsíce napřed.

V znamenité míře a oslněn představi svého budoucího osudu šel potom do baru na sklenici piva. Jenže těch sklenic bylo víc a mezi nimi pár kalíšků whisky a nakonec snad nějaký ten koňak. Vrátil se pozdě v noci domů s

aktovkou, kterou mu ku podivu nikdo neuloupil, a usnul tvrdým, blaženým spánkem. Jenže když se probudil, nebyl schopen si vzpomnout, kde že si najal svou kancelář, v níž ho ráno v devět hodin měla očekávat jeho znamenitá sekretářka, jejíž jméno a adresu si nepoznamenal. Pět dní hledal svou kancelář, o níž jen věděl, že z ní je rozkošný výhled na Hudson, ale kancelář nenašel a se svou sekretářkou se nikdy nesetkal. Co se stalo později, nemohu vyprávět, protože jsem slibil řediteli nakladatelství Random House, že budu diskretní a neprozradím, o kterého autora běží v tomto bizárním příběhu, který jsem jen maličko pozměnil.

Jak vidíte, osud amerických autorů jako osud jiných autorů a vůbec snad všech lidí, může mít své stinné stránky i tehdy, když se na ně usměje štěstí, po jakém tak dlouho bažili. Poněvadž se v našich programech z atmosféry uměleckého života amerického ne snažíme nic idealisovat, nezapřeme, že možnost naráz zbohatnout, i když ta možnost je nepatrná, může mít a někdy má tragický dosah. Mám hlavně na mysli autory, které filmové společnosti zvou do Hollywoodu, aby pracovali na libretech a scénářiích. Ta práce je pohádkově placena, ovšem jen tehdy, pokud nevypřší autorská smlouva se společností. Na těch spisovatelských zlatokopech, ubírajících s ena západ do Hollywoodu, není mnohdy tragická ani tak jejich zakázková práce jako vášen

vyhrát, které propadnou v tom filmovém Babylonu. Známe velmi nadaného autora, s kterým jsem se před třemi roky loučil, když byl do Hollywoodu pozván, aby pracoval na dvou historických libretech. Znal Hollywood a všechna jeho nebezpečí a při loučení každého ujišťoval, že za šest neděl bude zpět v N. Yorku, i kdyby mu tam v městě světla nabízelí doživotní rentu. Uplynulo šest neděl, uplynulo šest měsíců, rok, tři roky a autor se nevrací. Dávno už nepracuje na filmových libretech, ale bláhová naděje, že znovu bude objeven, tato strašná hazardská naděje, ho nenechá odjet z míst, kde nyní v pravém slova smyslu strádá.

Při vši nechuti k zevšeobecnování, neváhal bych doznat, že američtí spisovatelé mají většinou jednu typickou vlastnost. Ale je to vlastnost dobrá, jejíž jméno je houževnatost. Málokterý neamerický autor vydrží takový nápor nepřízní jako zdejší spisovatelé, kteří často po desítiletích neúspěchů zahodí flintu do žita a znovu a znovu se pokoušejí prorazit svým dílem. A ta houževnatost a víra se často přenáší na členy rodiny. Bylo popsáno mnoho papíru na vyličení nešťastných manželství amerických umělců. A tak by už bylo na čase napsat také dojemné historie těch manželství, v nichž na příklad americká žena po leta sebezapírání a obětavou dřinou umožňuje manželovi, aby šel výhradně za svým snem a věnoval se přes všechny nepřízné Dokončení na str. 4.

POSTAVTE SE ZA LIBERÁLY

A POMOZTE JIM PŘI VÝSTAVBĚ LEPŠÍ KANADY

A LEPŠÍ BUDOUCNOSTI PRO VÁS A VAŠI RODINU

CO CHCETE VY?

- 1 Za nynější vlády průměrně 415.000 Kanaďanů bylo bez práce každý den od července 1957. Chcete abychom měli plnou zaměstnanost, rovnost v pracovních příležitostech, spravedlivý plat a slušné pracovní podmínky? ☐
- 2 Dnes nemáme lékařský pojišťovací plán, který by zahrnul celeu zemi. Chcete, abychom měli lékařské pojištění, které by poskytovalo bezplatné lékařské ošetření dětí do 16ti let, sestárlých a nezaměstnaných? Pojištění, které Vás zbaví pocitu bezradnosti nad účty lékařů, které mohou rozvrátit Váš život? Chcete být kryt takovým pojištěním v případě nezaměstnanosti? ☐
- 3 Staří sebou dnes skoro vždy přináší starost o finance. Chcete aby se uskutečnila starobní pense ve výši 140 dol. měsíčně pro manželský pár ve vyslužbě? a až 295 dol. pro Vás, až Vy budete poslán do pense? ☐
- 4 Víme že mnoho nadaných studentů nedokončí dnes svá studia pro nedostatek peněz. Chcete, aby vláda poskytla Vašemu dítěti a jiným dětem stipendia a bezúročné půjčky? ☐
- 5 V roce 1961 opustilo Kanadu víc lidí, než jsme přijali přistěhovalců. Chcete prosadit rozumné imigrační řízení, které by umožnilo sjednocení rodin dnes rozvátých v různých zemích? Souhlasíte se stálým přílivem imigrantů, který by zajistil pokračující vzrůst hospodářství a n á r o d n í rozvoj? ☐
- 6 Naše země po téměř stoleté existenci stále nemá svou vlastní kanadskou vlajku a národní hymnu. Souhlasíte, že je důležité pro vypěstování národního uvědomění, abychom měli vlastní vlajku a národní hymnu? ☐
- 7 Svět nežije ve skutečné svobodě pokud nebudou osvobozeny všechny podrobené národy. Souhlasíte, aby příští kanadská vláda ukázala větší iniciativu ve slovech a skutcích ve snaze bránit a rozšířit oblast svobody po celém světě? ☐

TENTO TEAM UPLATNIL SVOU ZKUŠENOST V MINULOSTI A MÁ DYNAMICKÝ PROGRAM PRO BUDOUCNOST

Hon. L.B. Pearson

Hon. Paul Martin

Hon. J.W. Pickersgill

Hon. Lionel Chevrier

Hon. Paul T. Hellyer

Walter Gordon

S VAŠÍ POMOCÍ

TENTO TEAM USKUTEČNÍ I VAŠE NÁDĚJE V LEPŠÍ KANADU

MYSLETE NA ZÍTRĚK-18. ČERVNA VOLTE LIBERÁLY

X

REPRESENTANT PRACUJÍCÍCH A EMIGRANTŮ

H A I D A S Z

V PARKDALE /TORONTO/

VÁŠ SLOVANSKÝ KANDIDÁT

LÉKAŘ — SYN Z DĚLNICKÉ RODINY
ŘÍMSKÝ KATOLÍK

Zná problémy Novo-Kanaďanů Mluví několik jazyků.

BUDE BOJOVAT ZA TYTO SOCIÁLNÍ REFORMY:

- ★ PLNÁ ZAMĚSTNANOST
- ★ PENSE PRO PŘESTARLÉ /přenosné pense./
- ★ SLUSNOU MINIMÁLNÍ HODINOU MZDU pro přistěhovalce, aby bylo zabráněno jejich vykořisťování pro neznalost angličtiny.

Jako člen parlamentu v 1957 podporoval extensivní přistěhovalectví a je pro ně připraven bojovat znovu. Doporučuje aby doba, oprávnující nové přichodící k starobní pensí byla snížena na 5 let a zasadil se o přijetí tohoto požadavku do programu liberální strany.

ZVOLTE LIBERÁLNÍ VLÁDU

H A I D A S Z DR. STANLEY

LÉKAŘ

X

LIBERÁL

PARKDALE

VOLEBNÍ KANCELÁŘ

1556 QUEEN ST. W.

TELEFON: 531-5743

Liberální asociace v Parkdale

POLITICKÁ FILOSOFIE INDICKÉHO PREZIDENTA

Pavol Hurban

Novozvolený indický prezident Dr. Sarvepalli Radhakrishnan prohlásil v neděli při nástupu do úřadu: "Myslénka absolutnej zvrchovanosti národních států je zastaralá."

V tejto vete je v skratce vyjadrené jadro politickej filozofie 73 ročného indického vychovávateľa, profesora dejín náboženstva, autora knih o Thákurovi a praktického politika indickej sociálne demokratickej strany, vedenej Nehruom.

Dodajme hne, že uvedený výrok o zastaralosti myšlienky absolutnej suverenity státu sa priechi všetkému, čo hlásajú, alebo hlásali totalitní diktátori, fašisti, či alebo komunistickí.

Indická ústava dáva prezidentovi rozsiahlu pravomoc pri formulovaní domácich a zahraničnopolitických zmerníc. Ministerský predseda a jeho vláda majú len pomáhať a radiť prezidentovi pri vykonávaní jeho moci.

Za úradovania Radhakrishnovho predchodcu, Dr. Prasada sa však vyvinula taká prax, že prezident mal funkciu viacemenej poradnú. Vzhľadom na to, že i terajší prezident bol dlhé roky blízkym poradcom ministerského predsedu Nehrua, dá sa predpokladať, že doterajšie vzťahy medzi prezidienským úradom a predsedníctvom vlády zostanú nezmenené.

Nový indický prezident má v Indii i v zahraničí povest akéhosi budovateľa kultúrnych mostov medzi spiritualizmom východu a racionalizmom západu. Na šírku jeho záujmov a na bohatstvo činnosti poukazuje čo i len zbežný výpočet jeho doterajších funkcií: Viceprezident Indie a predseda poslaneckej snemovne od roku 1952. Predtým tri roky ako indický veľvyslanec v Moskve. Dalej služba v Unescu a kedysi tiež vo Výbore pre intelektuálnu spoluprácu pri bývalej Spoločnosti národov. V prvom rade Dr. Radhakrishna je známy ako autor mnohých knih o Thákurovi a profesor porovnávacích dejín rozličných náboženských hnutí a cirkví. Zahraničné vysoké učilišťa často požívali terajšieho indického prezidenta, aby na nich prednášal o hinduizme a iných východných náboženských a etických sústav. V roku 1926 prednášal na univerzite v Chicagu a minulého roku na teologickej fakulte harvardskej univerzity. V polovici rokov tridsiatich bol riadnym profesorom oxfordskej univerzity.

Pred príchodom do Prezidentského paláca, niekdajšieho sídla briských mistokráľov, Dr. Radhakrishna žil v spoločnej domácnosti so svojím ženatým synom a nevestou. Okrem toho je v rodine päť dcier. Prezidentova manželka zomrela v roku 1956.

RAKOUSKO A SOURUČENSTVÍ SVOBODNÉ EVROPY

Ivo Ducháček

Rakouský kancléř Alfons Gorbach za své návštěvy v Bílém domě pronesl mimo jiné tento zajímavý příspěvek: "A nyní připijím na zdraví oně osobnosti, která tu není — je to americký poplatník, jehož skutky se tolik zasloužily o lid Rakouska." Kdybychom přeložili tento příspěvek do číslic, bylo by to desítmístné číslo. Rakousko dostalo totiž od konce druhé světové války přes jednu miliardu dolarů na výstavbu země. A to je ovšem na Rakouském blahobytu vidět — právě tak jako zase komunistické rozhazování je vidět na československé životní úrovni.

Malé neutrální Rakousko v samotném srdci Evropy má vpravdě mimořádné postavení. Je to dosud jediná země, ze které byla po válce vytlačena sovětská armáda, ačkoli tam v plné síle pohylo tolik let. S odchodem sovětských armád, přestalo v Rakousku také nebezpečí komunismu. Na rozdíl od Švýcar a Švédska, které se rozhodly být neutrální o své vlastní újmě, svobodně a nezávisle, Rakousku uložily neutralitu velmoci, konkrétně Amerika a Rusko.

Rakouský kancléř Gorbach byl pozván do Moskvy na hospodářské porady. Bylo logické — i když politicky snad překvapující, že kancléř Gorbach pokládal za důležité nejdříve pohovořit s prezidentem Kennedym než bude jednat s Chruščovem.

Problémy, které letos na jaře na neutrální Rakousko dorážejí, nemají svůj původ vlastně ani v Rusku ani v Americe, nýbrž spíše v záp. Evropě. Rakouský zahraniční obchod navazuje z 55 procent na trhy západoevropského hospodářského společenství. A toto společenství má mocnou přitažlivou sílu nejenom proto, že je to

hospodářský obr, ale také proto, že tu z podstaty hospodářské spolupráce a síly roste nový politický útvar. Dokud se Francie a Německo, Itálie a Holandsko, Lucembursko a Belgie sdružovaly jenom hospodářsky, nedolehla na Rakousko některá dilemata naší doby tak naléhavě jako teď, kdy záp. Evropa nejenom mocně přitahuje také Anglii, ale současně přerůstá z hospodářského do politického společenství. A z toho by se časem mohly vznknout Spojené státy západní Evropy, nebo Společný západoevropský stát či federace, kde by nejen hospodářství ale i celková politika byla spojena.

A tady je problém pro Rakousko, které by chtělo spojit svou politickou neutralitu s hospodářským členstvím v západní Evropě. Neutrální Rakousko nemůže stát osamocené uprostřed mezi hospodářským blokem západu a hospodářským blokem komunismu. Jde o to najít formuli, která by mu.

plně vzala v úvahu jak politicky delikátní postavení Rakouska, tak odpor Ruska proti západní Evropě a její sdružené síle, tak konečně i pochybnosti Ameriky o tom, zda se neutrálové mohou stát členy společenství, s nimiž se hospodářsky souvisí, ale od něhož se, pokud jde o zahraniční politiku, tak výrazně liší.

Kancléř Gorbach je přesvědčen, že hospodářské reality si najdou nakonec správnou cestu z této spleti zájmů. Doufá, že tyto reality uzná jak Amerika tak Rusko, a ovšem především západoevropské společenství, které konec koně rakouské souvislosti se západem jedině může rozlohnout o fordoevropským obrem, který na rozdíl od obrů v pohádkách nestraší nýbrž naopak neodolatelně vábí.

VÍCE ODBORNOSTI A VĚDY

M. Zvára

V posledních měsících stále se horšící hospodářské situace v Československu je předmětem mnohých úvah v exlovené zahraničním tisku. Také komunistický tisk doma se občas touto ožehavou situací zabývá i když převážně jen povrchně a mnohdy nepřimě.

V úvodníku Literárních novin z 19. května 1962 přečetli jsme si však hlubší a zajímavou úvahu "Empirie, nebo věda" z pera Radoslava Seluckého. Autor článku píše, že v posledních týdnech stále častěji slyšíme otázku, kamže se poděly zlaté ruce našich dělníků? Podle názoru Seluckého je zapotřebí v Československu spíše zlatých hlav než zlatých rukou a jedinou odpověď na dnešní stagnaci je použití vědeckých metod. Někdejší Stalinovy diletantské představy o ekonomických procesech nemohly nahradit vědeckou analýzu. Je-li tedy cílem opravdu dohonit a snad dokonce předhonit Spojené Státy, bude třeba stále více a více vědeckých pracovníků k řízení ekonomie. Nadšení je prý skvělá věc, ale bez odborných znalostí a vědomostí nestačí. Naopak takoví nadšenci nadělají více škod než člověk méně nadšený,

ale odborně vyškolený. Selucký pak píše doslova: "Někteří naši spoluobčané podlehlí velkému klamu, domnívají se, že máme buhví jak zádrachně kvalifikovanou dělnickou třídu a technickou inteligenci. Není tomu tak. Značná část našich dělníků nemá kvalifikaci žádnou, velkou její část tvoří pracovníci nikoli odborně školení, ale pouze zaučení, tedy lidé s jistými pracovními návyky, ale bez hlubších odborných, někuli vědeckých znalostí..."

A tak Selucký uštědřil dva políčky. Jeden dělnické třídě a druhý technickým pracovníkům a plánovačům, o kterých tvrdí, že převážně žádné vyšší vzdělání nemá a kdykoliv má dojít ke kvalitním změnám, nutně zklamou!

Selucký v celku říká, že bez vědy se socialismus a komunismus nevybuduje! Z toho by se ovšem dalo také vyvozovat (i když to autor přímo neříká), že celé vedení KSČ vlastně by se mělo skládat z vědců a lidí s vysokým vzděláním, neboť jak Selucký píše: "... i pokrokovost a politická vyspělost bez vědění jsou dnes bezobsažnou frází..." Vezme si dělnický prezident Novotný Seluckého slova k srdci?

ARGENTINSKÁ KRIZE

Bylo by bláhové odhadovat, jak argentinská krize, jež nastolila vládu vojáků, skončí. Jestliže však v zemi přežije demokratický systém, jedno je jasné: že poslední volby a jejich následky měly také své kladné stránky. V latinské Americe se nyní rozvíhá mezinárodní program hospodářské výstavby a sociálních reforem, se kterými přišel Spojené státy a který byl přijat. Hospodářská výstavba a sociální reformy jsou nedílnými součástmi tohoto programu známého pod jménem Spojenectví pokroku. A sociální reformy jsou dokonce požadavkem: cílem hospodářské výstavby je v první řadě stále vyšší míra sociální spravedlnosti a teprve v druhé řadě hospodářský blahobyt. V některých latinsko-amerických zemích se projevovala jakási váhavost v provádění sociálních reforem. Argentinská

krize se tak nyní stala poučením nad jiné výmluvným, poučením i výstrahou.

Z. S.

ADVOKÁT
a VEREJNÝ NOTÁŘ
GEORGE BEN, B.A.

1134 Dundas St. West

Toronto 3, Ont.

Kanc. LE. 4-8431

Res. LE. 3-4855

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznámiti, že opět provádí veškerý Plumbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou

QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY

Volejte LE. 3-8396

ZRCADLO SVĚTA

Dne 1.7. vznikl v Africe další samostatný stát: Ruanda-Urundi. Území bylo až dosud spravováno Belgičany. Na povrchu je klid, ale všude je cítit napětí mezi domorodci kmenů Watusi a Bahutus.

★

Premier Britské Qajány, Cheddi Jagan, prohlásil, že od podzimního semestru t. r. budou nadaní studenti na náklad vlády jezdit studovat na Kubu. Kubánský diktátor Castro minulý týden přijal početnou delegaci studentů.

★

Za propuštění sestřelého příbuzného z komunistické Číny musí zámožný obyvatel Hong Kongu zaplatit až 2.500 dolarů.

★

Švédsko se po mnohadenní diskusi v parlamentu rozhodlo, že nepožádá o členství v evropském jednotném trhu.

★

Osobní sekretářka šéfa francouzské zpravodajské služby v Záp. Berlíně uprchla do V. Německa a požádala tam o azyl. Jsou obavy, že pracovala již delší dobu pro sovětskou tajnou policii.

★

Ecuador přerušil diplomatické styky s Kubou, Polskem a ČSSR. Obyvatelstvo hlavního města Quito vyslechlo prezidenta Arosemena na hlavním náměstí a přijalo jeho prohlášení o přerušeni styků se souhlasem.

★

Patnáct známých rumunských fotbalistů bylo pro poklesky proti "proletářské morálce" postíženo zákazem hry. Někteří z nich byli členy rumunského národního mužstva.

★

Britové se dohadují, že de Gaulle a Adenauer brzy uzavřou smlouvu o vzájemné pomoci na poli nukleárních zbraní.

★

Kubánská vláda se až dosud snažila o izolaci diplomatických zástupců Holandska a Švýcarska pokud se týče společenského života. Od minulého týdne jsou opět zváni na diplomatické recepce a pod.

★

Britská vláda si uvědomuje, že dříve či později musí vyklidit námořní a leteckou základnu v Singaporu. Podle zpráv z východní Afriky stává se urychleně nová základna na souostroví Seychelles v Indickém oceánu.

JAK ŽIJÍ A

Dokončení se str. 3.

jen vlastní tvorbě. Taková obětavost nepravíme ze cizádosti, jež obyčejně má krátký dech. Prameni z lásky a hluboké víry v hodnoty umělecké práce.

Doklad autorské houževnatosti byl zde podán právě v těchto dnech. Známa americká povídkařka Katherine Ann Porter, byla po leta zahrnována posměšky nakladatelských a literárních kruhů, protože odmítla všechny výzvy k spolupráci s literárními časopisy, rozhlasem a televizí, tvrdíc, že pracuje na svém prvním románu. Nikdo v ten román nevěřil, zejména nakladatelé a literární znalci dokazovali na charakteru povídek Katherine Ann Porter, že tato autorka je neschopna napsat velké prosaické dílo. A hle — toto dílo teď vyšlo. Po dvadvaleté letech úsilovné práce, po dvadvaleté letech zápasu s nevírou, skepsí a s pocitý vlastní nedokonalostí — dopřála a vydala nyní Katherine Anna Porterová svůj první román "Loď bláznů," který je zde největší sensací literární, jak pro svou hodnotu, tak pro historii samu této knihy, tak dlouho zrající a tvořené v nepřetržitých zápasech mezi houževnatou vůlí a vírou na jedné straně, a tvůrčí skepsí na straně druhé.

Snad spisovatelky jsou vůbec vytrvalejší než spisovatelé. O tom, jak těžce tvořila Gertruda Ste. nová a o její krásné nevílu podrobit se požadavkům trhu a módy, dalo by se mnoho napsat. A Carson McCullerová, známá i u nás z několika překladů, pracovala na své stostrádkové novele "Member of the Wedding" každý den několik hodin po celých pět let, než ji odeslala nakladateli.

ZA LEPSÍ BUDOUCNOST V OBLASTI

TORONTO - DAVENPORT

ZVOLTE

WALTER GORDON

ROZUMÍ VAŠÍM PROBLEMŮM:

- ★ Tisícům mužů bez práce nebo na neutěšených pracovištích.
- ★ Oavám před náhlým vydáním v době onemocnění.
- ★ Oddělení rodinných příslušníků následkem omezení imigrace.
- ★ Finanční nejistotě ve stáří.

BUDE USILOVAT:

- ★ O plnou zaměstnanost a nezávadné pracovní podmínky.
- ★ O lékařské pojištění.
- ★ O oživení hospodářství a povzbuzení imigrace.
- ★ O jistotu ve stáří.

JE ZNÁM PO CELE KANADĚ JAKO MUŽ AKCE a STOU PENEČ SOCIÁLNÍ SPRÁVEDLNOSTI. POSTARÁ SE, ABY SE VĚCI HÝBALY. BUDE PRACOVAT I ZA VÁS

WALTER GORDON

X

Oznámka placená Davenport Liberal Association

K VÝROČÍ POPRAVY GENERÁLA HELIODORA PIKY

Lubomír M. Hanák

Lubomír Hanák, který byl pro svou odbojovou činnost vězněn komunistickým režimem na Pankráci a Borech v letech 1948–1949, a kterému se podařilo uprchnout z uranových dolů ve Vykmanově, napsal nám vzpomínku na generála Heliodora Piku, se kterým udržoval přátelské spojení v žalářích.

Koncem roku 1948 vidával jsem denně z okna své cely v pankráčské věznici na dvoře se procházejícího se Heliora Piku.

Generál Pika, imposantní postava, indici dokonce respekt vězeňské strážě a hlídačů SNB, procházel se sám den co den hodinu před truhlářskou dílnou. Jeho voňavé držení těla, nejevíci na prsto známek choroby, kterou tolik trpěl, dávajíc jasně na jevo své polhrdání vůči svým věznitelm bylo mocnou oporou všem vězňům, kteří toužili po morální opoře v tom zoufalém pankráčském prostředí.

Generál Pika byl po svém převozu z divišní nemocnice umístěn na cele číslo 36, oddělení I.A, kterému velel známý komunistický fanatik a mučitel politických vězňů Pudil. Po hlavním přelíčení a rozsudku smrti byl odvezen do barské trestnice v Plzni, kde byl přidělen na vlastní oddělení D1, "za dvojité katry", jak jsme říkali. Toto oddělení bylo uvolněno pro vazbu prominentních vězňů, aby tito mohli být lépe separováni od ostatních trestanců a jimi nemohli být v jakékoliv formě podporováni.

Generálovi se dařilo zdravotně velmi špatně na Borech a když jsem jej dne 13. června 1949 viděl jít do hovorny k předposlední návštěvě, byl jsem překvapen jeho nemocným vzržením. Jeho první slova, která se mně podařila zachytnti, čekaje na chodbě na

"zakování" do želez pro organizování útěku z dolu v Jifetně, byla: "Děti, já zde zemřu". Byla to slova výmluvná, předvídající konec, který přece jen nečekaně přišel o týden později.

V neděli, dne 20. června, po uzavěrec, dal si komunistický velitel Boru, Šafářik, hyena v lidské podobě, předvésti generála Piku do své kanceláře. Oznámil mu, že nejvyšší soud zamítl odvolání jeho právního zástupce těmito slovy: "Trestanče Piko, jara jste se dočkal, ale leta se už nedočkáte. Zitra ráno Vás povésíme, máte nějaké přání?"

Generál Pika: "Nemám nic, kromě žádosti o kněze a poslední návštěvu mých dětí." Slova, která byla pronesena mně byla opakována několik dnů později očitým svědkem — dozorcem, který gen. Piku doprovázel.

V noci byl ku generálu zavolán duchovní a přišel syn se svou ženou, aby se rozloučili s tatínkem.

Za překrásného rána, v pondělí dne 21. června 1949, o šesté hodině, vyvedli komunističtí pacholci generála Piku na dvůr, kde již v noci byla postavena šibenice. Než kat provedl svůj osudný hmat, zvolal pan generál: "Ať žije svobodné, humanitní Československo."

Tak byla dokonána vražda na statečném generálovi a její iniciátor Zdeněk Fierlinger bude druhým Lomikarem v dějinách, i když jeho osud nebyl zpečetěn do roka a do dne.

JAK TO BYLO V ROCE 1941...

M. Zvára

V Sovětském svazu vyšla nesmírně zajímavá kniha, která svým významem může zastínit Pasternakov "Doktor Živago". Je to Simonovův nejnovější román "Živí a mrtví", který byl za několik dnů po svém vydání úplně vyprodán a marně byste se snažili jej dnes v Moskvě koupit i za nabídnutí desetinásobné ceny. Simonovův román totiž upřímně pojednává o všeobecném ústupovém zmatku sovětských armád v roce 1941. S neuvěřitelnou upřímností je popisována nálada v Moskvě v době, kdy Hitlerovské armády stojí před branami sovětského hlavního města. Před čtenářem defilují moskevští dělníci, kteří kladou zahořklé otázky, komunisti, kteří zahazují stranické legitimace a přehají panicky před nebezpečím, letecký generál, který ztrácí celou divizi ještě než mohl vzlétnout a různé jiné příběhy o kterých až dosud psát bylo v Sovětském svazu tabu. Co na víc, hlavním hrdinou románu je schopný a udatný velitel Serpilin, který až do vypuknutí války byl politickým vězněm v koncentračním táboře na severním Sibíři, kde byl nevinně vězněn na falešné udání a při vypuknutí války propuštěn

a poslán na frontu. Způsob, jakým je kniha psána, vzbuzuje přirozený údiv, jak něco podobného mohlo být v Sovětském svazu publikováno a zájem, který tento román u čtenářů vzbudil, je více než pochopitelný. Většina sovětských kritiků nebyla románem příliš nadšena. Není prý třeba vracet se k tiživým okamžikům minulosti, ty již promlčel sám čas. Dějiny se mají prostě retušovat. Někteří kritikové také vyslovili názor, že knihu může lehce využít nějaká reakční západní nakladatelství k protisovětské propagandě a i mnohý čtenář v socialistických zemích bude knihu číst s jedovatým úsměvem na tváři a v duchu si řekne: "Vidíte, všechno to viselo jen na vlásku — jakápak nezdolnost a neporazitelnost socialismu!"

Ovšem byli i kritici, kteří Simonovův román plně schvalují. Ti říkají, že je to kniha v duchu XXII. sjezdu KSSS a je prý správné, že autor našel odvahu vypořádat se s hořkou pravdou.

Jelikož kniha vyšla teprve před nedávnem, není znám ještě její ohlas na západě. Myslím však, že o této knize brzy a hodně uslyšíme.

CO NOVÉHO VE SVĚTĚ

Novým přednostou rumunské tiskové kanceláře ve Vídni je jistě S. Deju, býv. dozorce v táborech nucené práce. Má za sebou jenom 4 roky školního vzdělání.

Aby se rozeznali vietnamští sedláci, kteří čas od času bojují na straně komunistických záškodníků, "proprašují" americké vrtulníky tábory vzbouřenců nesmytelnou červenou barvou.

Některá údolí Karpat v Rumunsku skrývají dnes sovětské raketové základny. Příchody k nim jsou dumyslně zaminovány. Největší instalace se nachází západně od města Buseni.

Centrála světového komunistického spiknutí v Jižní Americe se nachází v Montevideu v Uruguayi. Část veřejného života v zemi je již dnes pod zjevnou kontrolou komunistů.

Do Maroka se z Kahýry vrátil legendární vůdce marockého povstaleckého hnutí po I. světové válce, Abd el Krim. Jeho armáda pobíla v jediné bitvě na 16.000 Španělů, byla však posléze rozprášena francouzskými "koloniálními" útvary a Abd el Krim byl do dvacetiletého vyhnanství na ostrov Reunion v Indickém oceánu.

Československá výstava těžkého průmyslu je pořádána v červenci 16.–28. 1962 v Olympia, Anglie. Zahájí ji čsl. min. zahraničního obchodu. Výstava obsahuje také přehled čsl. kultury, hospodářského vzrustu a osvětlovací techniky.

US General Electric dodává všechno elektrické zařízení pro 3 nové továrny stavěné blízko Bombaye v Indii. Nové továrny jsou součástí "Fertilizer Corporation of India."

Ministerský předseda Kanady, John Diefenbaker, před celým světem dne 26. září 1960 ve Spojených národech v N. Yorku řekl:

"A co o Litvě, Estonsku, Lotyšsku? A co svobodu mlující Ukrajinci a jiné východo-evropské národy, jež nebudu jmenovati z obavy, abych některé neopominul? . . . Nemůže být dvojího měřítka v mezinárodních záležitostech. Žádám předsedu Sovětského svazu, aby poskytl těmto národům pod jeho dominací svobodné volby, — — dát jim možnost, aby si zvolili vlády, jaké si přejí a za podmínek úplně svobodných. . . . Potom opravdu vyvstane naděje pro celé lidstvo."

"My, střední a malé národy, nemůžeme zůstat tiši."

Po prvé v historii Kanady základní svobody, jež jsou součástí našeho života, staly se součástí zákonů země a byly vtčleny do "Bill of Rights" a osobně předány kanadskému parlamentu panem min. předsedou J. Diefenbakerem.

Po prvé v historii Kanady nejsou žádné přistěhovalecké překážky pokud se týče náboženství, rasy nebo víry.

Během 12 poválečných let od 1945 — 1957 liberální vláda seděla němá a bezmocná, zatím co komunistický imperialismus pohlcoval jednu zemi za druhou.

Když Nasser s komunistickými zbraněmi a podporou obsadil Suez Canal, Lester Pearson se zdržel hlasování ve Spojených národech.

Komunistický tisk špiní min. předsedu, poněvadž ho považují za svého největšího nepřítele.

Pomozte v boji proti komunismu tím, že opět navrátíte tohoto championa svobody do úřadu dne 18. června.

Volte Diefenbakerovy kandidáty ve vašich obvodech.

SPADINA	BASSETT, John	X
TRINITY	FROLICK, Stanley	X
PARKDALE	MALONEY, Arthur	X
DAVENPORT	MORTON, Douglas	X
HIGH PARK	KUCHEREP, John	X

POTŘEBUJETE-LI ÚVĚR NA KOUPI

domu ledničky
auta televize

a nebo na jakýkoliv jiný účel, informujte se nejdříve u svého peněžního ústavu a porovnejte kolik zaplatíte jinde.

CZECHOSLOVAK /TORONTO/ CREDIT UNION LTD.

Úřadujeme v úterý a ve čtvrtek

od 7 do 9 večer, v sobotu od 1 do 4 odpo.

869A Bloor Street West.

Tel. LE. 4-3348

KDO HRAJE ZA ČSSR VCHILE

Do Chile na mistrovství světa v kopané přijela 20ti členná výprava čs. fotbalistů. Na předválečných mistrovstvích bylo ČSR reprezentováno vždy hráči slavných býv. letenských klubů Sparty a Slavie, doplněno podle potřeby je. dinci z jiných klubů. Po 2. světové válce kopaná získala na síle na Slovensku a zejména v Bratislavě, zatím co Sparta a Slavia dostala od komunistů nová jména a ve výkonu polevila. Nejsilnějším klubem se stali vojáci, kteří se nejprve jmenovali ATK — Armádní Tělovýchovný Klub, — po čase se jméno změnilo na ÚDA — Ústřední Dům Armády — a nyní Dukla. Vojáci z Dukly představují v současné době nejsilnější čs. klub. Jsou loňskými mistry ligy, vyhráli ligu také letos a mají za sebou celou řadu mezinárodních úspěchů včetně loňského vítězství v N. Yorku, kam i letos přijedou k sehrání dvou zápasů s vítězem letošního turnaje. Zásobují také národní mužstvo největším počtem hráčů. Čs. národní mužstvo, které tak slibně v Chile zahájilo vítězstvím 1:0 nad Španělskem a nerozhodným 0:0 s obhájcem titulu Brazílií, má v zadních řadách vyjma Popluhára, hráče, kterým je již přes 30 let. Oproti tomu útoku, disponující několika pohoto, výni střílec je omlazen, průměr jeho stáří je 25 let. V brance je oporou skvělý Schroiff, Slovan Bratislava, náhradníkem je Kouba z Dukly, z obránců hraje levý Novák, Dukla, kapitán nář. mužstva, který sehrál v čs. dresu 60 zápasů. Stejně tak dobrým obráncem levým je 31 letý Hledik, býv. hráč Sparty, nyní Hradec Králové, který ve svém klubu hraje ve středu zálohy. Právým obráncem je 22 letý Lála z Dynama Praha, býv. Slavie, která hrála letos druhou divizi. Záložní řada je nejsilnější kombinací teamu: Pluska, Dukla - Popluhar, Slovan Bratis-

lava, Masopust. Dukla. Z této trojice je hráčem světového formátu levý záložník Masopust, který často obejde několik protihráčů a střelil i v mezinárodních utkáních goly. Náhradníkem je další vynikající halv Buberník, RH Bratislava. Kadraba, dříve hráva-jící též za Spartu je náhradníkem. Útok vede Kvasniák, Spartak. Ostravské pravé křídlo. Pospíchal byl stálým členem nář. mužstva. V zápase s Uruguay před odjezdem do Chile zahrál s úspěchem ve stejné posici 22 letý bratislavský Stibrany, kterému trenér mužstva Vytlačil — býv. hráč SK Slavia, původem vídeňský Čech — dal šanci proti Španělsku. Stibrany neklamal a deset minut před koncem hry vstřelil Španě-lům branku, která rozhodla o čs. vítězství. Obávaným střelcem je na pravé spojce 24 letý Scherer, HR Bratislava, zatím co levá strana útoku je reprezentována dvojicí z Dukly, Adamec a Jelínek. Náhradníky útoku jsou dále Molnár, Mašek, Kučera. Doba si vynutila změnu hrá. Kopaná doma již dávno opustila "českou uličku" a Čechoslováci hrají moderní systém 4 - 2 - 4, podobně jako Brazílii. Jsme zvědaví, jak Chile skončí a zda se jim podaří opakovat největší dosud úspěch čs. kopané z r. 1934, kde ČSR se probojovalo do finale světového championátu.

V obou prvních zápasech proti Španělsku a Brazílii nastoupilo ČSSR v sestavě: Schroiff - Lála, Popluhar, Novák, Pluska, Masopust - Stibrany, Scherer, Kvasniák, Adamec, Jelínek. Z jednotlivých skupin postoupily: A — SSSR, Jugoslaviie (vyřazena Uruguay a Kolumbie). B — Německo, Chile (vyřazena Itálie a Švýcarsko). C — Brazílie, Českosloven-sko (vyřazeno Španělsko a Mexi-co). D — Maďarsko, Anglie (vyřazena Argentina a Bulharsko).

NEMOC ZVANÁ ALKOHOLISM

Matthew B. Dymond, M.D., Mistr Zdravotnictví pro Ontariu. Minulého týdne bylo připomenuto v diskusi, jak důležitou roli měli "Alcoholics Anonymous" pro uzdravení tisíce mužů a žen, které se oddali alkoholismu. Od jejího založení v roce 1935 v Akronu, Ohio, tato světově známá společnost vyléčených alkoholiků jest odpovědná za rehabilitaci více lidí než kterýkoliv jiný léčebný program.

Těž možno říci, že A.A., ukázkou efektivního léčení alkoholismu mezi lidmi všech tříd, byla důležitou silou, která dala podnět ke vzniku a růstu mnohým vládním kontrolním programům.

"Alcoholics Anonymous" je spolek mužů a žen, jejichž hlavním úkolem je nepít a pomáhat jiným alkoholikům, aby též nepili. Klíč k A.A. programu je znám pod jménem "The Twelve Steps", a krok za krokem vede až tam, kde osoba jest ochotna doznat, že je bezmocná vůči alkoholu a že život se stal neovladatelným. To je první část. Dvanáctý bod zahrnuje poselství pro alkoholiky a praktické základní principy ve všech aspektech života. Mezi tím alkoholik je veden zkrze pokoru, modlitbu, meditaci, závislost na "síle mocnější než jsme sami" a přímý pohled na jeho vlastní nedostatky.

Je to dobrý program pro každého. I pro nealkoholiky. Tento program byl nedávno přijat "Narcotics Anonymous" a "Gamblers Anonymous" a jeden duchovní prá-

vě vydal knížku, ve které užívá té samé formule a jež bude všeobecně sloužit lidem s jakýmkoliv vážným problémem.

Vše nasvědčuje tomu, že alkoholici jsou lidé s nejrozmanitějšími životními problémy, kteří omylem se obrací o pomoc k alkoholu, místo aby se pokusili své těžkosti řešit konstruktivnějším způsobem. Věda ještě neobjevila, že se alkoholici podstatně liší fyzicky a duševně od jiných lidí. (Přesto že mnoho výzkumných projektů bylo započato právě v tomto směru.)

Alkoholismus je komplexní záhadou, ale její části jsou postupně odhalovány. Poslední report z Addiction Research Foundation utvrzuje víru zdravotního departmentu, že je dobrý předpoklad pro optimismus v blízké budoucnosti. Nadace říká: "Naše možnosti k nabytí znalostí, nutných, abychom učinili rozumný pokrok proti těmto problémům se nyní zdají být mnohem slibnější než tomu bylo přes dvěma nebo třema roky."

VÍTE ŽE...

Nedávno ohlásila Jihoafrická republika zahájení plánu na regulaci a úpravu řeky Orange, která má stát 225 milionů liber šterlingů a je projektována na 30 let. Plán obsahuje tři obrovské přehrady, z nichž nejhlubší bude 390 stop. Projekt bude současně zavádět rozsáhlá území, která jsou nyní pustinou.

ZRCADLO SVĚTA

Z maďarské sekce Radia Free Europe v Mnichově se za Železnou oponu vrátili dva přední pracovníci: Béla Horvath, známý katolický autor, který žil na západě od roku 1945 a sociolog Imre Vámos. Blíží důvod jejich návratu do Budapešti není známi.

Podle zpráv z ruského odborného časopisu, Rusko chystá se těžit uran z vrstev vzniklých uložením kostí, šupin, a dalších pozůstatků fosilních ryb. Nálezisté rozsáhla mnoho kilometrů prý obsahují asi 0.1% uranu. Pozůstatky kostí jsou uloženy mezi vrstvami jílů a obsahují i kovy nazývané vzácné zeminy. Je tam prý hojně obsažen též prvek scandium, který dosud byl připraven jen v malých množstvích v laboratořích. Místo nálezisté časopis neprozrazuje.

Gottwaldův hrob byl prý v Praze uzavřen veřejnosti na neurčitou dobu.

VÍTE ŽE...

Víte, které jsou hlavní produkty minerální těžby v Kanadě? Zde je tabulka 10 prvních z r. 1961. 1. nafta, 2. nikl, 3. měď, 4. uranová ruda, 5. železná ruda, 6. zlato, 7. asbest, 8. písek a štěrky, 9. zinek, 10. cement. Těžba přírodního plynu stále stoupá. V Albertě stoupla z 384 bilionů kubických stop v r. 1960 na 498 bilionů v r. 1961; Britská Kolumbie stoupla z 85 na 94 a Ontario ze 17 na 18.5 bilionů kubických stop. Těžba uranové rudy klesá, nikoliv pro nedostatek uranu, ale pro nedostatek poptávky. Řada dolů byla zavřena, jejich závazky přeneseny na jiné, jejich činnost tak byla prodloužena. Přesto Kanada je na druhém místě v těžbě uranu za USA. Dále následuje Jižní Afrika, Sov. svaz (včetně V. Německa a ČSSR), Kongo, Francie a Austrálie. Ontario vede v těžbě stříbra a niklu daleko před ostatními provinciemi.

SOKOL

SOKOL SAN FRANCISCO

oslavil v sobotu 2. června 100 leté výročí založení Sokola a 50ti leté výročí od stavby sokolovny v San Franciscu slavnostním banketem za velké účasti členstva místní jednoty jakož i ostatních jednot sokolské župy pacifické. Torontské sokoly bude zajímat, že náčelník Sokola v San Franciscu je bývalá členka cvičitelského sboru a výboru Sokola Toronto 2., sestra Dagmar Šachová.

SLIB VERSUS ČIN

V roce 1957 prohlásil p. Dieffenbaker ke Kanadskému etnickému novinářskému klubu — "Musíme zalidnit Kanadu nebo zmizíme."

Výsledek: Víc lidí opustilo Kanadu v roce 1961 než se jich přistěhovalo.

V roce 1957 p. Dieffenbaker učinil volební prohlášení před celou Kanadou — "Nikdo nebude trpět nezaměstnaností po celou dobu, pokud budu premiérem." Výsledek: Každý den pod jeho administrativou průměrně 415,000 osob bylo bez zaměstnání v Kanadě.

V roce 1958 řekl p. Dieffenbaker ve volebním prohlášení před celou Kanadou — "Dosáhne me vyrovnaného rozpočtu."

Výsledek: Největší schodek za pět let v kanadské historii — tři biliony dolarů.

V roce 1962 ve volebním programu v Neepawa prohlásil p. Dieffenbaker, že byl prvním Kanadancem, který na půdě Spojených národů odporoval sovětskému imperialismu.

Výsledek: L.B. Pearson oponoval soustavně sovětskému imperialismu na půdě Spojených národů od prvního roku, co byl ministrem zahraničí (1949).

Dne 26. září 1949 prohlásil L.B. Pearson ve Spojených národech doslova: "My, občané svobodných demokracií, odmítáme rozhodně tento nový imperialismus, který užívá zaskodnických sil mezinárodního komunismu k zničení národní nezávislosti dokonce i ko-

Ušetřte na nábytku, když nakoupíte přímo v továrně

UNITED FURNITURE FACTORIES

Showrooms

511 KING ST. W. - EM. 8-7316

Stereo HI-FI importujeme přímo z Německa

3 POKOJE \$ 159.00

Hodláte-li cestovat kamkoliv

AIRSEALAND

TRAVEL SERVICE

684 BLOOR STREET WEST

ODBOŘNĚ VAM PORADÍ

W. J. MARTÍNEK

KANCELÁŘ: LE. 1-4661

RES.: RO. 9-3714

Lístky na splátky neb za hotové

POJIŠTĚNÍ VŠEHO DRUHU

ZIVOTNÍ, ZDRAVOTNÍ, PENSIJNÍ

AUTO, POŽAR, OBCHODNÍ,

VELIN INSURANCE AGENCY

DR. D. VELÍN

Tel.: HI 4-1593 - EM. 8-6121

DON MILLS, ONT.

115 PLATEAU CRESCENT

SVĚTOZNAMÉ AUTO BMW 700

- 50 mil na 1 galon
- 85 mil rychlost
- 65 mil průměrná rychlost

Spolehlivý, úsporný, čtyřsedadlový vůz

Poslední modely právě došly

SEDAN \$ 1735 - COUPE \$ 1935

TÉŽ OJETÉ VOZY NA SKLADE

25 RONCESVALLES AVE, TORONTO

Z. A. MARTÍNEK

LE 7-4167

\$257.00
LONDÝN A ZPĚT
(25 osob)

AIR & OCEAN

TRAVEL CENTRE LTD.

NOTARY PUBLIC

1 ADELAIDE ST. E.

(roh Yonge St.)

TORONTO

EM 3-8888 (4 linky)

KAREL BUZEK,

president.

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE

SCARBORO, ONT.

AXminster 3-7916

AUTO - POŽAR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění

Výhodnější a levnější podmínky

Auto - financování

238 KING ST. E., HAMILTON, Ontario

Tel.: JA. 2-8925

DR. G. MRAZ

ZUBNÍ LÉKAŘ

605 BLOOR STREET WEST

TEL.: LE. 71841

Ordinuje dle úmluvy.

YAROSLAV HUEBER

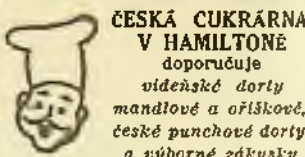
(Dr. Jur.) LL.B.

Tel.: EMpire 8-5536

Ste 215

NOTAŘ A ADVOKÁT

57 Queen Street West, Toronto 1

218 KING ST. E. — JA 9-2323

Navštivte naši kavárnu!

EVROPSKÁ LÉKARNA

posílá

LÉKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.

TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059

MODERNÍ POKOJE, EVROPSKÁ, FRANCOUZSKÁ KUCHYNE, OBCHODNÍ, BANKETNÍ A SVATEBNÍ MÍSTNOSTI K DISPOSICI

ST. REGIS HOTEL

392 SHERBOURNE - WA 1-4135

Majitel: Otto Day.

ERNIE'S

T. V. OPRAVY

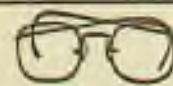
Oprava všech značek přímo doma

DLOUHOLETÁ ZKUŠENOST

Garancie nových součástek

Tel. HU. 9-3122

V zápasech o postup do semifinále ČSSR vyřadilo Maďarsko 1:0, Jugoslaviie stejným scorem 1:0 porazila Německo. Brazílie vyhrála nad Anglií 3:1 a k největšímu překvapení došlo, když Chile porazila Rusko 2:1! V semifinále se utkají ČSSR, Jugoslaviie a Brazílie v Chile.

L. LUNSKÝ, OPTIK

Prohládky očí - Zhotovení brýlí

Prvotřídní kvalita

Hovotřímé český

470 COLLEGE ST., TORONTO

WA 1-3924